

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXXIII. Qualísna[m] Confessarius esse debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

tali, si quoties petierit subditus sanari, & cōsolidari, Sacramentum Pœnitentiæ ab eodem petitum non minifretur.

POSTREMO comprobatur, quia si Parochus non habet legitimam excusationem negandi Sacramentum, videtur agere contra charitatem proximi, cū præferat suam quietem corporalem, tanto bono spiritali proximi, quantum ex tali Confessione esset illi euenturum; imò fortè per Confessionem à peccato ad gratiam resurgeret virtute Sacramenti, ad quam cordis Pœnitentia, quam habet, illi non sufficit. Et ita negatio huius Sacramenti illi cederet in perniciem animæ. Multò rectiùs itaque faciet, si quocunq; tempore subditis suis peccata sua cōfiteri volentibus, semper se promptum & paratissimum exhibuerit; quàm suis intentus negotiis, pœnitentē neglexerit; nisi fortè causis magni momenti impeditus, pœnitentem audire nequeat. In quo casu facilis esse debet in concedenda facultate, alteri confitendi.

Qualisnam Confessarius esse debet?

CONFESSARIO, vt rectè & securè suo fungatur officio, quinque necessaria sunt.

PRIMO, scientia, vt à non peccatis peccata & mortalia in communi, vel ex genere à venialibus discernere queat; in quibus tamen

Quæstio
XXXIII.

Responsio.

Caput VI. De Ministro

men nonnunquam cùm dubium occurrit, peritiores consulere potest.

SECUNDO Potestas triplex: Prima ordinis, vt videlicet fit Sacerdos: Secunda iurisdictionis ordinaria, vel delegata, vt scilicet facultas ab eo, qui potest, ei concedatur: Tertio quoad vsum, ne scilicet sit excommunicatus, suspensus, vel irregularis.

TER TIO Bonitas: Qui enim in peccato mortali audiret Confessiones, mortaliter peccaret, vice versa, quò ipse melior, & in omnibus virtutibus, præcipuè in charitate fraterna, & Zelo animarum eminentior fuerit, eò aptius erit instrumentum Diuinæ bonitatis, vt per ipsum dignetur poenitenti plenius Sacramenti effectum, cum gratiæ ac virtutum incremento præstare.

Ad bonitatem pertinet, vt sit compositus exterius & interiùs, qui Confessiones audit; exterius quidem, vt nihil videatur in vultu & gestibus, vel motibus corporis, vel etiam in vestitu, nec in voce audiatur, quod non deceat virum maturum, & qui meminit se locum **DE I** tenere.

Interiùs verò vt considerando, cuius vices gerat, tanquam in eius oculis cum reuerentia & timore sancto, hoc officium peragat, & humiliter de se sentiens, in corde suo confitentes sibi præferat, ac se meliores existimet.

QVARTO prudentia, qua vtatur cùm
erga

erga poenitentem in eius vulneribus medici more perscrutandis, ac medicina adhibenda, tum erga seipsum cautè agendo in iis interrogandis, quæ possent in tentationem adducere incautos.

QUINTO, Secretum, de quo in sequenti Capite agetur.

CAPVT VII. De Secreto seu Sigillo Confessionis.

Quidnam est Sigillum Confessionis?

*Quæstio
I.*

Sigillū Confessionis nihil aliud est, quàm obligatio ita celandi peccata, in Confessione audita, & omnia alia, per quæ potest peccatum, vel peccator deprehendi, siue Sacerdos absoluat, siue non; vt nulli vnquam fas sit, ea manifestare.

Responsio.

Teneturne Sacerdos in omni casu hoc sigillum Confessionis tenere?

*Quæstio
II.*

Omniò tenetur, neque vnquam debet, quocunq; præcepto humano interueniente, eam reuelare; quia peccata aliorū in Confessione percipit, non vt priuata quædā persona, neque vt ipsemet, sed tanquam is, qui

Responsio.